

Dren

Cornus mas (L.)

BOTANIČKI OPIS

Dren je listopadni žbun ili nisko drvo, smeđecrvenkaste ljuspaste kore. Listovi naspramni, jajasti, sa dugačko izvučenim vrhom. Nervi u parovima srpasto savijeni. Cvetovi sitni, četvorodelni, žuti, u štitastim cvastima. Cveta pre listanja. Plod je crvena, jajasta koštunica (drenjina). Prijatnog je blago kiselkastog i pomalo oporog ukusa i jestiva. Dosta slična je vrsta svib, svibovina (*C. sanguinea*). Plod je sitnija okruglasta koštunica, ljubičasto-crne boje, gorkog ukusa i nije za jelo.

RASPROSTRANJENOST

Raste u svetlim šumama hrasta, na krčevinama, u živicama u nizijском i brdskom predelu. Voli osunčana i topla staništa. Uglavnom je rasprostranjen u Južnoj Evropi, Maloj Aziji, na Kavkazu. Češće se može sresti na krečnjaku. Srodna vrsta, svibovina tj. *C. sanguinea*, raste na sličnim staništima najčešće u hrastovim šumama do 1200-1300 m.n.v.

LEKOVITI DEO BILJKE (DROGA)

Koristi se plod drena (*Corni fructus*). Bere se kada je potpuno zrelo, a to je druga polovina septembra i početak oktobra. Plodove treba brati neposredno sa stabla, a ne sasecanjem žbunova.

HEMIJSKI SASTAV

Sadrži šećere (do 10%), organske kiseline (jabučna), pektine, tanine, vitamin C, antocijane (derivati delfinidina, pelargonidina i cijanidina).

DELOVANJE I UPOTREBA

Adstringens i antidijaroik. Preporučuje se za regulisanje stomaknih problema, kod hemoroida, dijareje. Koristi se za jelo, za pripremanje čaja, soka, kompota, slatka, pekmeza, vina i rakije.

NAPOMENA

Prinos samoniklog drena u prirodi, je oko 6-10 kg po biljci.